

Abstrakt

V diplomové práci „Úloha postav v japonské vizuální kultuře“ se zabývám analýzou fiktivních charakterů a jejich úlohou v rámci japonské vizuální kultury, ale i společnosti obecně. První část práce je věnována úvodu do problematiky a nastínění historického vývoje poválečné japonské vizuální kultury s přihlédnutím k nejkoničtějším dílům a jejich postavám. Tento úvod má čtenáři usnadnit pochopení argumentace v následujících kapitolách. V první z nich charaktery zkoumám z psychologického a sociologického hlediska a zasazuji je do širšího společenského rámce. Kapitoly 3 a 4 věnuji dvěma pro japonskou poválečnou popkulturu nejdůležitějším subkulturám, dívčí kultuře *šódžo* a fanouškovské kultuře *otaku*. Popisují okolnosti jejich vzniku, ale také trendy uvnitř těchto subkultur, které vedly k významné popularizaci charakterů a s nimi spojených produktů a průmyslových odvětví. V případě *šódžo* je nejdůležitějším fenoménem kult roztomilosti *kawaii*, který je dnes jednou z určujících estetických kategorií a je neoddělitelnou součástí jazyka japonské vizuální kultury. U *otaku*, vášnivých spotřebitelů produktů vizuální kultury, jsem se dále zaměřil na trendy přímo spojené s adorací a fetišizací fiktivních postav a pro hlubší náhled do problematiky k těmto fenoménům přistupuji skrze „rozhovor“ dvou předních odborníků na japonskou popkulturu, Ócuku Eidžiho a Azumu Hirokiho. Součástí práce je rovněž bohatá obrazová příloha, která čtenáři pomůže lépe vizualizovat zmíněná díla a postavy.